

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. juni 2013
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Lise Bitsch
Sagsnr.: 2012-0030-0969
Dok.: 824684

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 217 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. november 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Morten Bødskov

/

Lise Bitsch

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 217 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen omdelt på REU alm. del - bilag 522 (2011-12), og herunder redegøre for, om ministeren mener, at det er rigtig, at borgeren/offeret selv skal betale for tandbehandling, når tandlægen i forbindelse med en sag ved erstatningsnævnet skriver, at tandskaderne er forårsaget af det voldeligt overfald erstatningssagen vedrører samt at gerningsmanden er kendt skyldig i det voldelige overfald?”
Spørgsmålet har tidligere været stillet i folketingsåret 2011-12, jf. REU alm. del - spm. 1065.

Svar:

1. I den omdelte henvendelse beskriver en borger, hvordan han i december 2008 var udsat for et usædvanlig voldsomt voldeligt overfald, som har haft alvorlige fysiske og psykiske følger for ham. Han udtrykker i den forbindelse bl.a. sin frustration over, at han efter 3 år og 6 måneder fortsat ikke har modtaget erstatning fra Erstatningsnævnet, og at nævnet i øvrigt har meddelt afslag på erstatning for en tandskade, som hans egen tandlæge i en udtalelse har anført, er en følge af overfaldet.

2. Jeg vil først og fremmest udtrykke min dybeste medfølelse med borgeren, som har været udsat for en ganske forfærdelig forbrydelse med store personlige omkostninger til følge.

Af principielle grunde finder jeg imidlertid ikke, at jeg som justitsminister bør kommentere omstændighederne i den konkrete erstatningssag nærmere, herunder spørgsmålet om erstatning for tandbehandling.

3. På et mere generelt plan kan jeg dog oplyse, at regeringen i regeringsgrundlaget fra oktober 2011 har sat sig som mål, at ofre for kriminalitet skal hjælpes bedre.

Regeringen har derfor i samarbejde med Enhedslisten i sommeren 2012 fremlagt en offerpakke bestående af initiativer, der skal sikre, at ofre for kriminalitet får bedre hjælp. Offerpakken består af tre tiltag: Etablering af en offerfond, udvidelse af underretningsordningen over for ofre samt et tiltag, som skal kunne sætte offerets version af sagen i centrum i retssager.

Som et yderligere tiltag har regeringen ligeledes i samarbejde med Enhedslisten ønsket at gennemføre en markant styrkelse af rammerne for behandlingen af sager om offererstatning.

Med lov nr. 629 af 12. juni 2013 om ændring af retsplejeloven og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (Udvidelse af ordning om underretning af forurettede og styrkelse af rammerne for behandling af ansøgninger om offererstatning) sker der således bl.a. en styrkelse af rammerne for Erstatningsnævnets behandling af sager om offererstatning. Loven træder i kraft den 1. juli 2013.

Styrkelsen indebærer, at der tilføres yderligere ressourcer til Erstatningsnævnet samtidig med, at rammerne for nævnets sagsbehandling ændres, så ofrene for kriminalitet kan få afgjort de længerevarende erstatningssager eller dele heraf hurtigere end i dag. Med lovforslaget skabes der således mulighed for at etablere et ”dobbeltnævn”, idet der åbnes for at udvide antallet af nævnsmedlemmer uden, at der tilsigtes at skulle deltage flere medlemmer i afgørelsen af de enkelte sager end i dag.

Kapacitetsudvidelsen vil indebære, at Erstatningsnævnet i endnu højere grad vil kunne fokusere på muligheden for at træffe delafgørelser i de sager, der i dag trækker ud, så borgerne hurtigt kan få en del af deres erstatning. Desuden vil sagsbehandlingstiden kunne nedbringes i de sager, der i dag trækker ud.

4. Vedrørende selve erstatningsspørgsmålet kan jeg helt overordnet oplyse, at staten (ved Erstatningsnævnet) yder erstatning og godtgørelse efter reglerne i lov om erstatning til ofre for forbrydelser (offererstatningsloven).

Erstatningen fastsættes efter de almindelige regler herom i erstatningsansvarsloven. Der kan f.eks. ydes erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og for tab af erhvervsevne samt godtgørelse for varigt men og for svie og smerte. Erstatningsnævnet kan også tilkende erstatning for helbredelsesudgifter, såfremt der er tale om udgifter til nødvendig og rimelig behandling, der har til formål at få skadelidte helbredt, eller som står i forbindelse med skadelidtes helbredelse. Det kan f.eks. være tandbehandling.

Erstatning efter offererstatningsloven forudsætter – i overensstemmelse med de almindelige erstatningsretlige regler – at der er årsagssammenhæng mellem den begåede straffelovsovertrædelse og skaden, ligesom skaden må være en påregnelig følge af straffelovsovertrædelsen.

Afgørelsen af, om der er grundlag for at tilkende erstatning og godtgørelse, og dermed vurderingen af om ovennævnte betingelser må anses for at være opfyldt, hører under nævnet. Det bemærkes i den forbindelse, at nævnet har tilknyttet forskellige specialister, herunder en tandlæge, som efter behov kan bistå nævnet med en (uafhængig) lægefaglig vurdering af f.eks. spørgsmålet om årsagssammenhæng.